

Η ώρα είχε φτάσει! Το σπάνιο είδος των αποδημητικών μαυρολαίμηδων ετοιμάζονται για το ετήσιο ταξίδι τους.

Όλοι μαζί και ο... ασπρολαίμης χώρια! Βλέπεται ένας ήταν μαυρολαίμης μόνο στο όνομα. Είχε την «ατυχία» να γεννηθεί με άσπρο λαιμό...

Το ταξίδι ξεκίνησε. Όλοι μαζί και ο... ασπρολαίμης από μακριά. Είναι τόσο δύσκολο να είσαι διαφορετικός. Πάνω απ' τη Μεσόγειο τα πράγματα δυσκόλεψαν. Τρομερή καταιγίδα. Κινδύνευαν να χάσουν τον προσανατολισμό τους και κανένας δεν έπαιρνε την πρωτοβουλία να τους οδηγήσει έξω από την καταιγίδα.

Ο ήχος από ένα ζευγάρι δυνατές φτερούγες σκέπασε τα πάντα. Ένας ηρωικός μαυρολαίμης τους οδήγησε μακριά από την καταιγίδα. Μόνο που αντιμετώπιζε ένα μικρό προβληματάκι. Ο λαιμός του ξέβαφε. Ήταν ο ήρωας μας που είχε βάψει το λαιμό του μαύρο μη αντέχοντας άλλο την ντροπή του... άσπροπυ του λαιμού.

Κανέναν όμως δεν τον ένοιαζε πια αν ο λαιμός του ήταν άσπρος. Όλοι τον ακολουθούσαν και τον αποθέωναν με κραυγές και χειροκροτήματα. Άλλωστε ο πλοηγός πρέπει να πηγαίνει πάντα μπροστά και να ξεχωρίζει.